

да бидитъ момата. *М.* 420. Искусственната електричностъ не е въ състояние да награди естественната (животната) и за това всички хвалби, които ѝ са отдаватъ, до сега сж още прѣдвременно. *Л. Д.* 76 р. 92.

Хва́дѣ *м. дл.* хвалю: Много ви хвалатъ хората, Че ви сж двори камени, И портове ви желѣзни. *З.* 355. Ази съм тебе хвалила И пак шех те похвали, Ала съм чула твѣ дума Че ти си либиш вадѣниче. *Д.* 48, 20—23. Това ли ти ѣ невѣста Гдѣто ѣ много хвалеше, Че ѣ бѣла чървена, А ти ѣ жълта зелена? *Д.* 49, 42—45. Спустила ми сѣ свежрва, Отфърли дулакъ шарени Да видитъ Бой фалена. *М.* 241. Хвалены ягоди—празна кошница. *Ч.* 236.—са, хвалюсь, хвастаюсь: На теб' сѣ фале лудо да младо,— да те позадре. *М.* 382. На тебе ми ти сѣ фале Ти сѣ фале левентъ Нако, Кукушкото ранениче, Горничово кърпениче, На тебе сѣ фалба фале, Дек' те найде, да те задре. *М.* 439. Гръдите много лжжатъ, а най повече са хвалатъ. *Кн.* 23.

Хва́нѣ *м. св.* **Хва́тѣ** **Хва́щамъ** *м. дл.* 1) возмю, беру; схвачу, хватаю; поймаю, ловлю: Неда ѣ хванѣ за ржка. *Н.* взяла ее за руку. *Р.* 71. Хвати сабжтѣ отъ ржцѣтъ на войникатъ. *Взялъ мечъ изъ рукъ война.* *иб.* 5. Болентъ лежнѣ за деветъ години: Съ очи гледашъ, со ржце не факнѣшъ. *М.* 55. Ево иматъ за деветъ години, Сабя въ ржка не ми ѣ фатена, Веке ми ѣ сабя жргѣосана. *М.* 88. Три години сабя неватена. *иб.* 154. Жйва ѣ зѣмѣ хванѣла В ново ѣ гърне турѣла. *Д.* 8, 38—39. Гавази сж го хванѣли Опак му ржцѣ вѣрзали. *Д.* 23, 43—44. Хайдѣти Мѣрка хванѣли—и гу свѣрзали. *сПс.* 2, 165. Нападнѣха клѣти Турци Та фанѣха твоя мѣйкѣ. *Пс.* 21—22, 560. На срещѣ да ѣм ѣдеме Па да хванѣме Мѣйница. *Д.* 34, 83—84. Царска си хазна хванѣхѣ. *Захватили.* *Д.* 28, 48. Какъвъ ми е Шило казакъ, кога е хванатъ въ кражба. *Тб.* 28. Ай овчари, мили браке! Фатейте си клети псета, Фатейте ги, извѣрзейте. *М.* 208. Аз ся чѣдѣ ся мѣмъ Как да хванѣмъ трѣ славея. *Д.* 59, 4—5. Голѣма лова му сми хванѣли. *иб.* 27, 66. Си ѣ (тресопатката) вати копсо пиле. *М.* 24. Па сѣ затскри калугертъ, Па си вати две момѣ. *М.* 359. Съ постоянными объектами:—пѣтя, гората и пр. направляюсь,—якось (съ отпѣнкомъ неопредѣленности): Младица, които чюдятъ ся еще изъ кой пѣтъ да хванѣтъ. *Д.* *Д.* 69 р. 117. Дружина! Нищо не ѣи остава вече, освѣнъ да хванѣме гората и да мѣстимъ на нашите тиране. *Ст.* 21.—вѣща, стѣя и пр. найму, нанймаю: Да 'ванѣмъ коне съ кѣрѣа, Да натоваримъ два коня Момни мѣжѣ дарове. *М.* 153. Майката рече на момчето да распѣди тоя чивѣкъ и да фане другъ. Момчето фанѣ единъ циганинъ. *Ч.* 247. Ти ми хванѣ позлѣтена кочѣя... Па си хванѣ до двамина телѣле. *Д.* 66, 10—12.—вонѣжъ, останавлиюсь, останавливаюсь на ночлегъ: Та